

SƯ CÔ KIÊM NGHỀ BÁC SĨ

Chuyện kể rằng cách đây hơn 40 năm về trước, một sư cô đi hành khất, trong lúc đi tản dười làn mưa đạn nơi một vùng chiến tranh ác liệt của miền Trung bèn ghé vào trú tại một ngôi miếu hoang ở Quảng Trị. Chợt có tiếng khóc của một em bé từ xa vọng lại. Sư cô đã đến cứu em bé mới vài tháng tuổi. Dứt bom đạn, vị sư cô bồng theo em bé đi hỏi khắp nơi mong tìm được người thân thích, thế nhưng giữa thời loạn lạc chiến tranh, ai nấy đều lắc đầu không biết.

Em bé được mang về chùa để chăm sóc đồng thời đặt tên là NGUYỄN THỊ KIM ANH. Thế là từ đó, lưu lạc ở đâu, sư cô cũng bồng theo em bé và nuôi dưỡng em bằng những lẽ sống đạo đức và tấm lòng bao dung rộng mở với cuộc đời. Sư cô đã giảng về đạo, về đời, về thế nào là bề khổ, bi ai cùng hành thiện và nhiều triết lý nhà Phật sâu xa khác vào tâm hồn em bé Kim Anh. Em bé Kim Anh đó sau này trở thành một sư cô, tức sư cô THÍCH NỮ LIÊN THANH ngày nay. Sư cô thông minh, học thành tài và rồi sau đó trở thành một bác sĩ.

Năm 2010 sư cô vào khoảng 43 tuổi. Đến bây giờ sư cô cũng không hề biết rõ họ tên, ngày tháng năm sinh thật của mình. Còn về quê quán thì cũng chỉ nhớ mang máng là Thái Bình.

Sư cô tâm sự là bà học được nhiều điều nhân ái trong đạo và nhiều triết lý nhà Phật sâu xa đã khắc sâu vào tâm hồn bà. Bà tự nhủ sẽ làm điều gì đó thật có ý nghĩa để không phụ lòng những người đã cứu mạng bà và nuôi dưỡng, cho bà cuộc sống. Bởi thế, trong những ngày ấu thơ, dù theo chân thầy hành đạo khắp nơi, việc học hành gặp nhiều cản trở, nhưng bà vẫn gắng học và mơ ước trở thành bác sĩ để chữa bệnh cho người nghèo khổ và bệnh tật, những người lang thang không nhà, không cửa và không có tiền chạy chữa. Bà đã vượt qua bể khổ, học được cả nghìn thứ trên đời, để rồi tự suy ngẫm và rút ra chân lý rằng nếu bà không có kiến thức thì sẽ không thể giúp được họ.

Sư cô nói việc học hành chủ yếu là học lỏm những người đi trước. Hồi bà thi đậu vào lớp 10 cũng là lúc sư thầy của bà nhận trụ trì chùa Trụ Yên ở một huyện ngoại thành TP. HCM nên bà có cơ hội được theo học chính quy. Để đến trường, bà phải đi xe đạp 30km, mang theo mấy cuốn sách cũ, ít cơm nguội cùng muối vừng... Cực khổ là thế, nhưng năm nào bà cũng đạt danh vị học sinh giỏi. Sau khi tốt nghiệp lớp 12, bà thi đậu vào Khoa Tim mạch, Trường Đại học Y khoa TP. HCM với số điểm rất cao. Sau 7 năm trời bà tốt nghiệp đại học và được nhận về công tác ở Khoa Tim mạch, bệnh viện Chợ Rẫy TP. HCM.

Cùng thời điểm đó, bà tốt nghiệp Khoa Sử học Phật giáo, Trường Cao cấp Phật học TP. HCM. Bên cạnh đó bà lấy thêm hai bằng thạc sĩ (Master) là thạc sĩ xã hội học và thạc sĩ sử học Phật giáo.

Là một trong những sinh viên xuất sắc nhất của Đại học Y dược TP. HCM nên bà vinh dự được nhận học bổng sang Nhật Bản du học. Thế nhưng, cô sinh viên trẻ đã khiến cho thầy cô, bạn bè không khỏi thán phục bởi lối suy nghĩ rất tiến bộ lúc bấy giờ. Bà đã quyết định từ chối đi du học, ở lại và học tập tại Việt Nam. Dẫu đã gần 20 năm trôi qua, dường như, bà vẫn không thay đổi suy nghĩ: "Nếu sang Nhật Bản học và làm việc thì tất cả chất xám, kiến thức mình học được đều chỉ để phục vụ cho nước bạn. Khi đó, sẽ không còn cơ hội để trở về xây dựng quê hương, mang kiến thức và tâm đức để giúp đời".

Không phụ lòng mong mỏi của thầy cô, bạn bè, khi đang tiếp tục theo học tại Đại học Y dược TP. HCM, bà là 1 trong 5 sinh viên xuất sắc được nhận học bổng của Nhật Bản. Với tư chất thông minh, bà đã tận dụng số tiền học bổng để mua một đôn điền cà phê tại địa bàn tỉnh Đắk Nông với niềm tin: "Những cây cà phê sau một thời gian được chăm bón sẽ đơm hoa, kết trái. Thành quả đó có thể chuyển hoá được thành những viên thuốc quý để giúp đỡ những bệnh nhân nghèo không có tiền chữa bệnh sau này."

Có trong tay nhiều bằng cấp như thế, nhiều người nghĩ bà sẽ có vị trí làm việc cao trong xã hội nhưng bà lại xin chính quyền lên vùng sâu, vùng xa lập nghiệp. Duy chỉ có thầy trụ trì chùa Trụ Yên là không nói gì, có lẽ thầy trụ trì đã hiểu tâm ý sâu xa của bà là một người ngộ đạo.

Vào đúng thời điểm đó, tỉnh Bình Dương có chính sách kêu gọi nhân tài khắp nơi về phục vụ tỉnh. Sư cô Liên Thanh tâm sự là nếu vẫn làm việc tại Bệnh viện Chợ Rẫy thì sẽ chỉ phục vụ được một số đối tượng nhất định đến bệnh viện mà thôi. Chính vì vậy, sư cô đã “*bỏ phố lên rừng*”, làm đơn xin về chùa Long Bửu, một ngôi chùa nằm hẻo lánh bên những cánh rừng cao su hun hút gió. Chùa được xây dựng khá lâu, thiếu người trông coi nên bị xuống cấp nghiêm trọng, hoang vắng và rêu phong dột nát.

Với quyết tâm, sư cô Liên Thanh đã thành lập một Phòng khám bệnh đa khoa từ thiện trên khuôn viên chùa Long Bửu để chữa bệnh miễn phí. Bước đầu gặp vô vàn khó khăn, thiếu tiền bạc, thuốc men, nhưng người dân cảm mến nên đã cùng bà gây dựng một phòng khám dành cho người nghèo trong chùa. Sau đó cơ sở gồm 5 khu vực: Tây y (gồm các khoa nội, ngoại, tổng quát, tim mạch, sản, tai - mũi - họng, vật lý trị liệu...); Xét nghiệm (chẩn đoán); Đông y; Dinh dưỡng (bếp ăn tình thương) và An dưỡng (dành cho chư tôn đức tăng ni.)

Với gương mặt phúc hậu, ban ngày thì khoác áo blouse trắng, ban đêm lại khoác áo cà sa của vị chân tu đắc đạo, nhưng, dù mặc áo gì chẳng nữa thì “cô tiên” ấy chỉ làm việc nhân nghĩa ở đời tại một bệnh viện, mà nói đúng hơn là ngôi chùa mới phải... Sư cô tâm sự là có hạnh nguyện đem sở học của mình để chăm sóc sức khỏe cho người nghèo, làm một chiến sĩ từ thiện xã hội, chữa trị tâm bệnh và thân bệnh cho chúng sinh. Bà nhận thấy, y phương minh (trong ngũ minh) là phương thức thực hành công tác xã hội rất thích hợp với lòng từ bi, là phương cách thể hiện tinh thần cứu thế tích cực của đạo Phật vì chủ trương của đạo Phật là “từ bi hỉ xả.”

Cuối năm 1999, bà trở thành trụ trì chùa Long Bửu và cũng là giám đốc Bệnh viện nhân đạo Long Bửu từ đó. Người dân trong vùng quen gọi bà là bác sĩ, sư cô, "cô tiên" của người nghèo. Sư Cô nói: *"Tôi đã chọn nghề bác sĩ để thiết thực xoa dịu nỗi khổ của những người nghèo khi đau yếu và những người già neo đơn khi bệnh tật. Chính giai đoạn người bệnh ở bờ vực "sinh tử", ánh mắt nhân ái, cử chỉ ân cần cùng tấm lòng từ bi của người bác sĩ mà cũng là nhà tu hành sẽ dễ dàng cảm hoá, đem đến sự bình an cho người bệnh"*.

Cũng thời gian đó, nhiều khu công nghiệp được quy hoạch xây dựng gần chùa nên nhiều người đổ về làm công nhân. Sư cô treo bảng khám bệnh miễn phí cho công nhân. Vào những ngày nghỉ, bà con nghèo và công nhân đến khám rất đông. Một mình làm không xuể, bà lại nhờ các đồng nghiệp ở bệnh viện Chợ Rẫy lên tiếp sức. Ban giám đốc bệnh viện 175 (TP. HCM) cũng ủng hộ và luân phiên cử bác sĩ xuống chùa giúp đỡ vật chất, thuốc men và hỗ trợ kiến thức y học để nâng cao hiệu quả khám, chữa bệnh. Điều vui mừng nữa là phòng khám được Sở Y tế Bình Dương cấp giấy phép hoạt động.

Nhiều người đồng cảm, các mạnh thường quân khắp nơi tìm đến chùa giúp sức. Từ việc khám bệnh miễn phí cho bà con nghèo, phòng khám phát luôn cả thuốc chữa trị và cho họ cả những bữa ăn miễn phí. Tổ chức nhân đạo Agape Foundation của Thụy Điển hay tin, đã cử người sang tìm hiểu. Khi trở về nước, họ đã gửi trang thiết bị hiện đại như máy scan, x-quang... trị giá hàng triệu USD cho phòng khám. Sư cô Liên Thanh đã chia sẻ một phần thiết bị y tế cho các bệnh viện nghèo ở Long An, Bến Tre, Bạc Liêu, Đồng Nai... Đến thời điểm này, Phòng khám Đa khoa tử thiện Long Bửu có hơn 20 phòng khám và điều trị bệnh, trang thiết bị không thua gì những cơ sở y tế khác, chỉ khác một điều là khám, chữa bệnh không lấy tiền. Mỗi ngày có khoảng 20 y, bác sĩ, hộ lý ở các bệnh viện lớn khác tình nguyện đến phục vụ bệnh nhân nghèo. Bên cạnh đó, sư cô Liên Thanh còn tổ chức phòng khám cổ truyền để châm cứu, chữa trị vật lý trị

liệu cho những bệnh nhân già, đó là cách kết hợp phương pháp y học cổ truyền và y học hiện đại, một cách điều trị có hiệu quả với người dân nghèo.

Từ năm 2002 đến 2009, sư cô Liên Thanh cùng các y sĩ, bác sĩ ở đây đã khám, phát thuốc miễn phí cho 200.000 bệnh nhân không chỉ trong tỉnh Bình Dương mà còn ở nhiều tỉnh thành trong nước. Đặc biệt, Phòng khám còn là chiếc cầu nối với nhiều tổ chức nhân đạo quốc tế như Apape Foundation (Thụy Điển), Long Bửu Charity Foundation (Úc), American Club (Hoa Kỳ) ... và nhận được sự giúp đỡ về kiến thức chuyên môn, thuốc men, trang thiết bị hiện đại. Cũng từ sự hỗ trợ của các tổ chức này, phòng khám đã tiếp nhận xe lăn, xe đẩy, xe trợ đi, giường inox... để trao tặng người khuyết tật ở 15 tỉnh, thành trong nước. Trong Đại hội nữ giới Phật giáo thế giới (Sakyadhita) lần thứ 11 tổ chức tại Trung tâm Văn hóa Phật giáo - Thành hội Phật giáo TP. HCM từ ngày 28/12/2009 đến ngày 3/1/2010, sư cô Thích Nữ Liên Thanh được đề cử phụ trách Tiểu ban Y tế. Bằng kinh nghiệm chuyên môn, Ni sư đã xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ tạo nên sự thành tựu viên mãn cho hội nghị.

Sư cô còn tổ chức những đoàn từ thiện đi thăm và phát quà cho trẻ em vùng sâu, vùng xa, trẻ mồ côi, người già neo đơn, gia đình chính sách. Được biết, tính riêng trong năm 2009, số tiền làm từ thiện của phòng khám lên đến gần 2 tỷ đồng (VN). Ngoài tấm lòng từ bi của sư cô Liên Thanh, các y sĩ, bác sĩ ở đây đều làm việc bằng sự tự nguyện. Nếu ai không có cái tâm thì không thể trụ lại lâu ở đây, vì họ làm việc không lương, chưa có bồi dưỡng nhưng không đáng kể. Đã làm từ thiện thì phải dẹp bỏ tính toán về danh lợi, phải có tấm lòng và tinh thần phục vụ bệnh nhân.

(Ni sư Thích Nữ Liên Thanh cùng các bác sĩ tại phòng khám.)

Sư cô Liên Thanh đang xúc tiến làm thủ tục nâng cấp từ phòng khám lên bệnh viện nhân đạo có sức chứa khoảng 500 giường bệnh. Được biết, từ đầu năm 2010 đến nay, sư cô Liên Thanh đã tổ chức 4-5 đợt tặng quà, xe lăn, khám bệnh từ thiện cho người nghèo, trẻ em mồ côi, khuyết tật ở vùng sâu, vùng xa. Trong 5 năm qua, Phòng khám đa khoa từ thiện Long Bửu đã khám, điều trị, cấp thuốc miễn phí, tặng quà, tặng trang thiết bị y tế cho các cơ sở y tế với tổng trị giá trên 8,5 tỷ đồng (VN). Mong sao, ý tưởng xây dựng bệnh viện nhân đạo sớm trở thành hiện thực.

Nhằm góp phần để nhiều người nghèo được đón Tết Quý Tỵ an vui, ấm cúng, ngày 27.1 2013, Phòng khám Đa khoa từ thiện Long Bửu và các Mạnh Thường Quân phối hợp cùng Báo NTNN tổ chức trao quà Tết, khám chữa bệnh cho người nghèo, trẻ em tàn tật... Sư cô cho biết, có hơn 800 phần quà trao tận tay cho bà con, mỗi phần trị giá hơn 800.000 đồng (VN), gồm tiền lì xì, mì gói, gạo, đường, sữa, bánh mứt... Đặc biệt là các bác sĩ đang công tác ở nhiều bệnh viện lớn từ TP. HCM về tận nơi khám chữa bệnh và phát thuốc miễn phí cho bà con. Tổng kinh phí cho chương trình từ thiện này là gần 700 triệu đồng (VN).

Một cụ bà gần 80 tuổi nói: “Các bác sĩ khám bệnh rất tận tâm. Nghe các bác sĩ chỉ cách phòng bệnh tuổi già, tui cảm thấy nhẹ cả người, khỏe hẳn ra...” Ôm phần quà tết, một bác khác vui mừng nói: “Hôm nay lên đây, được các bác sĩ khám bệnh, phát thuốc, rồi được các cô chú tặng quà, tiền đầy đủ như thế này, tui cảm động lắm...” Các Mạnh Thường Quân tiếp tay đều có chung một tâm sự: “Ngay sau khi nghe sư cô Liên Thanh kêu gọi ủng hộ Tết cho người nghèo, lập tức chúng tôi lên kế hoạch tiết kiệm chi tiêu và kêu gọi nhiều bạn bè ủng hộ. Chúng tôi rất vui vì được tận tay trao cho bà con những món quà nhỏ nhưng hết sức ý nghĩa này...” Một bác sĩ cho biết: “Mệt thì có mệt nhưng niềm vui lại nhân đôi bởi góp sức cho người nghèo an tâm đón Tết. Sang năm, tôi sẽ tiếp tục đồng hành với chương trình hết sức ý nghĩa này...”

Sư cô THÍCH NỮ LIÊN THANH (tức là bác sĩ NGUYỄN THỊ KIM ANH) là một người giàu từ tâm, có lòng bao dung với sự khả kính đã và đang cống hiến một cách hết sức hiệu quả những kiến thức cũng như chính sức lực của mình để góp phần mang lại hạnh phúc cho nhân loại. Có người làm thơ ca ngợi tâm nguyện cao cả của vị bác sĩ mặc áo cà sa này như sau:

*“Nhẹ gót phong trần Người bước đi
Phố thành hoa lệ có màng chi
Quả gánh lên vai ngàn hoa đạo
Chữ Tâm ngài sáng lửa từ bi.”*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao
(2-2013)

Tài liệu tham khảo:

1. Chuyện về sư cô khoác áo blouse trắng (*Thanh Văn - Kinh Tế Nông thôn*)
2. Bác sĩ sư cô Thích Nữ Liên Thanh một lương y tận tụy (*Nguyễn Minh*).
3. “Cô tiên” mặc áo blouse trắng! (*Lý Thành Tâm*).
4. Giúp người nghèo đón tết an vui (*Bùi Phụ*).
5. Bác sỹ mặc áo cà sa và phòng khám từ thiện (*Lưu Vinh - Nguyễn Hương*)
6. Tỳ kheo ni đầu tiên đưa y phương minh Phật giáo vào xã hội hóa y tế cộng đồng.
7. Lời ngỏ của sư cô Thích Nữ Liên Thanh (Bác sĩ Nguyễn Thị Kim Anh) (*Youtube*).

